

sørge for, at en handlingsplan som den her ikke bare bliver et stykke papir, men faktisk bliver forankret i det daglige arbejde.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:32

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen det synes jeg da er meget positivt. Jeg kan ikke forstå, hvorfor der så ikke er taget konkrete initiativer i handlingsplanen til, hvordan vi her i Folketinget kan være med til at rejse debatten, for det er jo det, Venstres ordfører siger, nemlig at det ikke bare er et spørgsmål om at sætte sig mål, men at det også er et spørgsmål om at rejse debat, det er et spørgsmål om at bevidstgøre.

Derfor kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvordan man fra Venstres ordførers side mener, at vi konkret i udvalgene kan rejse debatten om de enkelte lov- og beslutningsforslags ligestillingsvurdering, når det kun står som en parentes, hvis man spørger ind til det, i stedet for at man simpelt hen rejser debatten, altså tager debatten i Folketingssalen om, hvordan det enkelte forslag netop har eller ikke har en kønsskævhed.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis man tager de sidste sider i perspektiv- og handlingsplanen, kan man se, at der er en gennemgang af alle de initiativer, der er blevet taget på hver ressortministeriums område det seneste år, og det er klart, at den afrapportering, der sker hvert år, og den opfølgning, der sker fra Folketingets side, jo er en vigtig del af egentlig at sikre, at de mål, der så bliver lagt frem fra ligestillingsministerens side, også bliver fulgt op.

Jeg synes da også, at det er væsentligt, at man ligesom ser, om målene står i relation til det, der blev aftalt for 1 år siden. Og der forventer jeg da, at udvalgene gør det. Men det er jo et initiativ, som man må tage i de enkelte udvalg, man må sørge for, at den debat kommer. Jeg kan ikke se, at det er ministerens ansvar at sørge for, at Folketingets medlemmer egentlig tager de vigtige debatter på deres ressortområder. Jeg tror nok, at det er en opgave, der må hvile på vores egne skuldre, nemlig at sørge for, at den debat bliver løftet i de enkelte udvalg.

I handlings- og perspektivplanen står der jo, hvad de enkelte ministre vil lave, lige fra publikationer til hvor de vil formulere politikker, og

hvilke initiativer de vil tage det kommende år, ligesom der står, hvilke initiativer de har taget det seneste år.

Kl. 14:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, fru Julie Rademacher.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Tak til ministeren for redegørelsen.

Som ministeren kan fornemme her i Folketingssalen i dag, er vi ikke imponerede over den indsats, der er blevet leveret. Vi kårede den 8. marts ligestillingsministeren til den svageste ligestillingsminister i danmarkshistorien, det vil sige siden 1999, da Jytte Andersen som bekendt blev udnævnt til den første ligestillingsminister i Danmark. Ligestillingsministeren har nærmest kun fremsat ét eneste lovforslag siden folketingsvalget i 2007, nemlig L 93 i indeværende samling om kønssammensætningen af offentlige udvalg, hvor man ændrer et »bør« til et »skal«. Ellers er der ikke sket meget her i Folketingssalen på området før forhandlingen om redegørelsen i dag.

Redegørelsen er fyldt med flyvske målsætninger, men vi savner i den grad nogle klare mål. Vi savner i den grad nogle konkrete midler til at nå derhen, hvor vi skal, og jeg vil gå så langt som til at sige, at det snarere er en vag problemformulering frem for en reel handlingsplan. I forordet til redegørelsen skriver ministeren f.eks., og jeg citerer:

»Med denne plan vil regeringen tage temperaturen på ligestilling i Danmark frem til 2015.«

Vi har ikke brug for, at der bliver taget en temperatur, for vi ved godt, at ligestillingen halter på utrolig mange områder: Ligeløn, barsel, pension, vold mod kvinder, vold i familien, kvinders repræsentation i politik, og jeg kunne blive ved. Det, vi har brug for, er handling. Vi vil se nogle konkrete initiativer, det skal være slut med at sylte ligestillingsindsatsen ved alene at udsende statusopgørelser, som bare viser, at der ikke er sket noget som helst, pjecer, opgørelser og rapporter. De kan være gode, men de bør ikke stå alene, men følges op af handling.

Som hr. Villy Søvnald engang sagde i forbindelse med en debat om test i folkeskolen: Hvis man bliver ved med at trække gulerødderne op af jorden for at se, om de er vokset, jamen så bli-